

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, declarat de avocatul Bulbuc Boris, în numele inculpatului

*Marin Sergiu XXXXX, născut
la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, mun. XXXXX,
cetățean al R. Moldova, „anterior condamnat”.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.10.2020 - 15.02.2021,
instanța de apel: 15.03.2021 - 02.06.2021,
instanța de recurs: 23.08.2021 - 13.10.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Marin Sergiu a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Conform prevederilor art. 90 alin. (6) lit. a), f) Cod penal, în perioada de probațiune, Marin Sergiu a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

2. Instanța de fond a constatat că, la 20.09.2020, inculpatul Marin S., fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, urmărind scopul deplasării cu automobilul în stare de ebrietate alcoolică, s-a urcat la volanul automobilului „Toyota Avensis”, n/î XXXXX, având astfel calitatea de conducător al mijlocului de transport, conform prevederilor pct. 7) al Regulamentului Circulației rutiere aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009, și contrar prevederilor pct. 14) lit. a) al aceluiași Regulament, a condus automobilul pe străzile din

s. Peresecina, mun. Orhei, o perioadă nedeterminată de timp, până la ora 19⁰⁰ a aceleiași zile, când a fost stopat de colaboratorii de poliție pe traseul din s. Peresecina, mun. Orhei și fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice, a fost supus examenului alcoolsopic cu aparatul de testare ”DRAGER ALCOTEST 8510 RO” și în consecință s-a constatat că în aerul expirat de acesta concentrația de alcool constituia 0,73 mg/l, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 ”cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, solicitând solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană, care nu deține permis de conducere, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, dar circumstanțe atenuante lipsesc, cea agravantă fiind - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, că se caracterizează negativ, precum și că beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând echitabil de a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu suspendarea condiționată a executării ei potrivit art. 90 Cod penal.

Instanța a conchis că, este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar. Ori, durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.

Totodată, având în vedere că, inculpatul se face vinovat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) Cod penal, este necesar și util ca față de inculpat să fie stabilită obligațiunea ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat și să participe la programe probaționale.

Instanța a conchis neoportun de a stabili față de inculpat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece o asemenea pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu, nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

3. Avocatul Bulbuc Boris a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Marin S. să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, inclusiv munca neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a invocat că, inculpatul a recunoscut vina pe deplin, de aceea, s-a examinat cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală.

Ori, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea special.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ore, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se califică ca infracțiune „ușoară”, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de până la 1 an.

Din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal în privința lui careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

În acord cu prevederile art. 77 Cod penal, instanța de fond a reținut circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Astfel, acesta anterior a fost judecat, la locul de trai este caracterizat din punct de vedere negativ, a fost atras de 18 ori la răspundere contravențională, inclusiv pentru comiterea contravențiilor din domeniul circulației rutiere, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul F:55.06 (connabis).

Din informația eliberată de Biroul de Probațiune Orhei rezultă că, Marin S. a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Orhei din 22.09.2017 în baza art. 264¹ alin. (1), 217 alin. (2), 84 Cod penal la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani și se află la evidența Biroului de Probațiune Orhei, cu pedeapsa complementară - privare de dreptul de a conduce mijloace de transport până la data de 09.10.2020, pedeapsa principală - muncă neremunerată în folosul comunității, fiind executată integral în perioada 17.01.2018 - 01.03.2018.

Respectiv, este solicitarea avocatului Bulbuc B. privind aplicarea inculpatului a unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece o asemenea pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu, nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În conformitate cu prevederile art. 61 și 75 Cod penal, instanța de fond reieșind din caracterul infracțiunii, din personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, anterior a mai fost judecat, just i-a aplicat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 din Codul penal.

În acest sens, instanța de fond corect a conchis că, este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar. Totodată, durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.

Soluția instanței de judecată este întemeiată pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum este enunțat în Codul penal.

5. Avocatul Bulbuc Boris a declarat recurs ordinar, solicitând casarea *deciziei instanței de apel*, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Marin S. să-i fie stabilită *o pedeapsă mai blândă, inclusiv munca neremunerată în folosul comunității*.

Recurentul a invocat că, inculpatul a recunoscut pe deplin vina, de aceea, s-a examinat cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală.

Ori, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect, se reține că recursul ordinar este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expres neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârii atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârile atacate nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta ar fi expus neclar, că instanțele au admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care le-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și

argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, a comis o infracțiune ușoară și a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, dar anterior a mai fost condamnat, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, a fost atras de 18 ori la răspundere contravențională, inclusiv pentru comiterea contravențiilor din domeniul circulației rutiere, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul F:55.06 (connabis), chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea aplicată ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale aplicate inculpatului în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a

acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar a acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 15 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în privința inculpatului Marin Sergiu XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 noiembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico